

tilfældet, hvor offeret har et alvorligt og akut erstatningsbehov som f.eks. voldsskader på tænder, hvor der er behov for hurtig behandling.

Beslutningsforslaget nævner også psykologhjælp til ofre. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har oplyst, at der inden for sundhedslovgivningens rammer kan gives tilskud på 60 pct. til op til 12 konsultationer ved psykolog. Tilskud gives til særlig udsatte grupper, f.eks. personer, der har været udsat for røveri, vold eller voldtægt. Det er en forudsætning for tilskud, at der foreligger en henvisning fra en læge, så det sikres, at der sker henvisning til det mest relevante behandlingstilbud. Herudover er der mulighed for at blive behandlet af psykologer ansat i det psykiatriske sundhedsvæsen og i distriktpsykiatrien.

Beslutningsforslaget lægger desuden op til en ordning, hvor offeret orienteres om gerningsmandens udgang eller løsladelse. Der findes ikke i dag en generel ordning om underretning af forurettede. Rigspolitiet har imidlertid oplyst, at kriminalforsorgen i særlige tilfælde efter anmodning underretter politiet, når en indsats f.eks. løslades. Det sker navnlig i sager om alvorlig kriminalitet, hvor politiet ud fra præventive overvejelser finder, at der er særlige hensyn at tage til den forurettede.

En generel ordning om underretning af offeret om gerningsmandens udgang, prøveløsladelse m.v. rejser en række spørgsmål, som bør overvejes nærmere. Det gælder spørgsmålet om den praktiske udformning og afgrænsning af en sådan ordning. Hvilke forbrydelser skal den f.eks. gælde for? Skal den forurettede underrettes om alle udgange, herunder om alle week-endudgange og al frigang til arbejde og uddannelse uden for fængslet? Et andet spørgsmål er, om en sådan underretningsordning reelt vil føre til større tryghed for offeret, eller om man i virkeligheden risikerer at skabe øget usikkerhed for det enkelte offer.

Kl. 19:25

Jeg er fuldstændig enig i, at en hurtig sagsbehandling hos domstolene skal man have og ikke kun af hensyn til ofrene. Det var et af domstolsreformens langsigtede formål, at retssager kan gennemføres hurtigt, effektivt og på et højt fagligt niveau. Reformen trådte som bekendt i kraft den 1. januar 2007, og hverdagen ved retterne er fortsat præget af de enorme forandringer. På den baggrund blev domstolene på finansloven for 2009 tilført 34 mio. kr. i 2009 og 2010 og 20 mio. kr. i 2011 for at sikre den løbende

sagsbehandling ved domstolene i reformprocessen. Det svarer til en styrkelse på 100 administrative årsværk i 2½ år. Herudover har regeringen som led i finanslovaftalen besluttet, at der skal udarbejdes en status – det er der blevet – for implementering af domstolsreformen, herunder en status for sagsaktiviteten og sagsbehandlingstiden ved domstolene. Der er således allerede igangsat flere initiativer for at sikre bl.a. en hurtig sagsbehandling ved domstolene.

Sammenfattende lægger regeringen stor vægt på indsatsen over for ofre for forbrydelser. Regeringen vil derfor som nævnt nedsætte en arbejdsgruppe, der bl.a. i lyset af erfaringerne fra de andre nordiske lande skal overveje mulighederne for en styrket, bred indsats på det her meget vigtige område. De enkelte elementer, som omtales i beslutningsforslaget, rejser forskellige spørgsmål, men bør indgå i det arbejde.

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag, men vil arbejde videre med en stor del af forslagene i det videre udvalgsarbejde.

Kl. 19:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der er foreløbig to indtegnet til korte bemærkninger. Den første er fru Karina Lorentzen, værsgo.

Kl. 19:27

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er da vældig, vældig glad for og positivt overrasket over, at ministeren nedsætter et udvalg. Men jeg tænker også, at ministeren har været hårdt presset, fordi ministeren har haft en dårlig sag. Jeg synes nemlig ikke, at regeringen har gjort særlig meget for ofrene i Danmark, og det synes jeg også det her beslutningsforslag vidner rigtig meget om.

Hvorfor skal offerrådgivningen udelukke de være i frivilligt regi? Burde det ikke være vores opgave at sørge for, at der rent faktisk er kvalificerede rådgivere, og at der er mulighed for at betale penge til transport? Jeg er glad for, at ministeren leverer den åbning, men jeg synes godt nok, at det kommer noget sent og efter pres. Men det er selvfølgelig positivt nok.

I forhold til det med, at ofret skal have besked om gerningsmandens udgang, siger ministeren, at det måske skaber usikkerhed hos offeret. Men det er vel op til offeret selv at kunne bestemme, om offeret har brug for at få den her viden, så det synes jeg ikke der behøver at være et problem i.